

[Landbrugsministeren.]

hvis det ærede Medlem tror det, er han meget mere naiv, end jeg havde troet. Det kan ikke nytte noget, at man bliver ved at have en saadan Opfattelse, Kendsgerningerne viser desværre, at den er ganske uholdbar.

Og det ærede Medlem kan jo da slet ikke paastaa, at man skulde kunne skabe nogenlunde Balance mellem Indtægter og Udgifter i Landbruget som Helhed ved en Nedsættelse af Amtsskatterne til det, de var for nogle Aar siden. Vi har i Fjor gennem Kriselovgivningen — det er nok muligt, at det ærede Medlem ikke stemte for det — foretaget en saa omfattende Nedsættelse af Amtsskatterne, at de kom ned i Nærheden af det, de var i sin Tid; og alligevel er der jo en Mængde Landbrugere, som ikke i det sidste Aar har kunnet faa Balance mellem Indtægter og Udgifter. Det ærede Medlem vil vel ikke paastaa, at en saadan Foranstaltning, selv om den var blevet fortsat, i nævneværdig Udstrækning vilde kunne skabe Balance hos det mindre Landbrug.

Naar det er Tilfældet, og naar det ærede Medlem ved, at ikke alene mange i denne Sal, men ogsaa en stor Del af Landbrugerne selv ikke har den fjerneste Tro til, at selv det ærede Medlems Reformer kan skabe nogen nævneværdig Forbedring i Landbrugsøkonomi, skal vi saa lade være med at gennemføre en Akkordlovgivning? Det er egentlig det, der er Problemet her: Vil man gennemføre en Lov, der skaber Mulighed for ved Akkord og Indefrysning at lade Landboerne blive ved deres Ejendomme, eller ikke? Nu sagde det ærede Medlem, at han og hans Parti var i Virkeligheden imod en saadan Akkordlovgivning, og det er naturligvis et Standpunkt. Men saa maa Landboerne ogsaa vide, at de i alt Fald ikke har den fjerneste Udsigt til at faa Det konservative Partis Hjælp til gennem saadanne Foranstaltninger at kunne blive ved deres Ejendomme.

A. C. D. Petersen: Den højtærede Ministers psykologiske Sans er der ikke noget i Vejen med, saa vidt jeg forstaaer. Jeg kan berolige den højtærede Minister med, at jeg er ikke mere naiv, end han tror; men jeg tror, at den højtærede Minister giver Udtryk for en vis Naivitet, hvis han mener

at kunne bibringe dem i denne Sal og dem uden for denne Sal det Indtryk, at naar Det konservative Folkeparti ikke vil være med til en Akkordordning, saa vil de heller ikke være med til at hjælpe det betrængte Landbrug. Det, det drejer sig om, er, at vi ønsker Bevis for, at nogen Landbruger er blevet hjulpet gennem Akkordordningen, og det er det, den højtærede Minister indtil Dato har vægret sig ved at give os. Derfor kan den højtærede Minister ikke betragte det som givet, at naar der er lavet en Akkord, kan den paagældende Landbruger blive ved sin Ejendom, for det savner vi Bevis for.

Alle vi, som kender Forholdene ude i det praktiske Liv, ved, at et stort Antal af dem, som har faaet Akkord, slet ikke kan blive ved deres Ejendom alligevel. Nu sagde det ærede Medlem Hr. Fuglsang ganske vist, at oppe i Nordjylland har Erhvervenes Laanefond overtaget nogle Ejendomme, og derved har de reddet dog en Del af deres Tilgodehavende. Men det faktiske Forhold er, at de paagældende Landbrugere ikke har kunnet blive ved deres Ejendomme. Dette beviser derfor ikke noget i Retning af, at naar man faar Akkord, kan man blive ved sin Ejendom.

Det er her, den højtærede Minister og mit Parti har forskellig Opfattelse. Vi mener nemlig ikke, at Akkordordningen skaber saadanne Betingelser, at de paagældende kan blive ved deres Ejendom. Naar der er en hel Del, der sidder der endnu, saaledes som det ærede Medlem Hr. Fuglsang paastod, kunde jeg føle mig fristet til at spørge det ærede Medlem: Er det ikke, fordi disse Mennesker har Henstand med ellers pligtige Betalinger? Tør det ærede Medlem paastaa, at de, som har faaet Akkord, og som sidder med deres Ejendom endnu, til Hvid og Skilling har betalt det, de skulde, efter at Akkorden er ordnet? Jeg tror, at naar vi undersøger dette, som i Virkeligheden er det væsentlige i Spørgsmaalet, vil det vise sig, at de ikke har det.

De paagældende Ejere sidder med deres Ejendom i Kraft af Henstandslovgivning og Moratorielovgivning. Det er naturligvis for saa vidt en Udsættelse af deres Fratræden fra Bedrift og Hjem; men det har en anden og meget vidtrækkende Betydning. Det betyder nemlig, at en hel Del af den Ungdom, som er gaaet ind i Landbrugs-